

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Quartus. In summo tam diu deliciatur, quousque subtiliſsimam
viuacitatem incurrat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

mata, & quidquid donorum, gustus, beneque afficientia inuenerint, transcendunt; nec in vilo quiescunt quousque amoris pondere, vehementiaque de statu explicitè operandi, semoti, ac suspensi; diuinas inactiones optimo modo huius vitæ suscipiant. & certè tandem diuina sapientia quæ omnibus mobilibus mobilior est, præstante hoc efficitur; vt regio & operationes proprii spiritus longè subtrus stare videantur, tanquam ad præsentem, incessanter magis ascendentem eleuationem, nimis improportionata.

Quod ergo omnibus mobilibus mobilior sit sapientia, & viuax impetus spiritus trahat, quo voluerit, superplendentes diuinæ communionis radios diffundens, etiam nouo semper, ac hucusque incognito modo, non quiescere sinens; sed ad Deo viciniores amicitias propellens: totum hoc, & quidquid Deo minus senseris, vt præambulū, & dispositio erit deferendum: dein ad eum qui his longè altior est, puræ mentis intelligentia conuertenda est, ad actualem fruitionem incipiendam, continuandam, ac renouandam. quamdiu porrò in hisce magis magisque eleuetur consequenter dicemus;

In summo tamdiu deliciatur quousque subtilissimam vacuitatem incurrat.

a Psal. 138.

ARTICVLVS QVARTVS.

Mirabilis facta est scientia tua ex me, a confortata est, & non poterò ad eam. ac si diceret, ô pia anima, infinitus thesaurus est in supereminenti diuinæ naturæ præstantia. vnde quantum amplius diligentes se bene-affecerit, tantò maiorem illis admirationem, & profundio rem reuerentiam excitat; vt dein secura humilitate illius sublimitatem penetrantes, mirabilior præstantiorque fiat, & eousque confortata, & superexaltata appareat, vt ad illam profundius perferendam, intelligentiæ lumen pro tunc non possit eleuari. hoc enim loco pia anima præ scientiæ diuinæ magnitudine in admirationis stuporem, & præ amoris excellentia supra amoris expressas actiones perducta, quasi absque cognitione, & amore constituitur. cum autem in summo spiritus diuini ad vltimum vsque dono sapidissimæ scientiæ mirabilia Dei perlestrauit, tandem actiuitate operationum destituta, præ nimia spiritus subtilitate, silentiosissimam vacuitatem, & simplicissimam perceptionem incurrit; in eaque commoratur: quoadusque de nouo induatur ex alto; per donum sapientiæ, secundum statum Transformationis modi descendens, in charitate magis radicandum.

Interea verò pro actus exercitio quantumcunq; fiat sapidissima scientia Dei

Dei ex te, & supra te admirabilis; ita vt oppressa à gloria, maiestatem diuinam alijs scrutari non valeas; licet ipsius cœli empyrei felicitatem prælibare, & quidquid demum omnem linguam, & verba præ sui excellentia excedit, possidere videaris; hoc ipsum tamen totum sit præambulū duntaxat, & propria dispositio; vt dein tam reuerentiali, quam subtili spiritus tendentia, illi te inclines, qui tam incomprehensibiliter supra te confortatus, & superexaltatus est, vt ad eum non possis accedere. ex tali namque humili inclinatione ac reuerentia (præsertim quando fortissimæ illæ diuini spiritus inactiones constanter remiserint, & vacuitas quædam, seu remissio perceptionum, & operationum subsequuta fuerit) intellectus illic sibi proportionatum diuini Pulchri, & Boni speciem similitudinem vè eliciet, admodum subtili operatione, & ad actualement fruitionem consortij diuinæ naturæ deducet incipiendam, continuandam, ac renouandam. & hæc quidem tam diu euenire, quoadusque pia anima insignem progressum in charitate fecerit, & nouo, intensiori quæ gratiæ augmento à Deo dignata fuerit, consequenter dicemus,

*Eiusmodi Vacuitas de nouo instantanea
Vacuitate doni sapientiæ adimpletur ad
statum Transformationis modi de-
scendentis in charitate magis
radicandum.*

a Psalm. 18.

ARTICVLVS QVINTVS.

A summo a cœlo egressio eius, & occursum eius usq; ad summum eius. ac si diceret, ô pia anima, non sine profundissima reuerentia admirare diuinæ puritatis zelum; quo ita naturæ suæ consortia largitur, vt simul etiam quidquid in spiritu dissimilitudinis, & imperfectionis est, continuo expurget: sicuti qui palmitem purgat, vt fructum plus adferat. & ideo cum dono sapientiæ integrum ascensum, diuersas regiones, situs mentales, per operationes, seu innumerabilia verba mystica, profunda Dei scrutando absolueris: tandem in superficialem, & simplicissimam vacuitatem, totam interioritatem tuam redactam inuenies. quo ita de nouo dono sapientiæ ad descensum fructuum, & in charitate magis perfectiusque radicandum à Deo digneris. hoc autem priusquam fiat, euacuatione spirituali, & subtilitate separatis intelligentijs, seu Angelis conformi, vt dispositione præambula, ac prærequisita superindui debes. & hoc sensu dicitur, à summo cœlo egressio eius. ac si diceret: cum in summo status Transformationis modi ascendentis charitatis bene-afficientiam finiendo digesseris, & sic te deserendo, quodammodo egressa fueris: tum denique noua quædam fames, ad nouam satietatem, & susceptionem intensiorem doni sapientiæ subsequetur.

Ll 3

hinc